

Regina Krónika

reginamundiplebania.hu
facebook.com/regmun14

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XX. évfolyam 7–8. szám

2019. július 7.

Szűz Mária mennybevétele – Nagyboldogasszony

A Katolikus Egyház augusztus 15-én Szűz Mária halálát és mennybevételét, vagyis Nagyboldogasszony napját ünnepli. Ferenc pápa így fogalmaz: Mária hite életút. A zsinat leszögezi, hogy Mária a „hit zarándokútját járta” (LG, 58). Ezért ő előttünk jár ezen a zarándokúton, elkísér és támogat bennünket. Az ősegyházig visszanyúló hagyomány szerint a Megváltó édesanyjának, Máriának holttestét nem engedte át a földi enyészetnek, hanem röviddel halála után föltámasztotta és magához emelte a mennyei dicsőségbe.

Jeruzsálemben az 5. században már biztosan megemlékeztek a Boldogságos Szűz égi születésnapjáról. Az ünnepet Dormitio sanctae Mariae, azaz „a szentséges Szűz elszenderülése” névvel illették. A 6. század során egész Keleten elterjedt az ünnep. Róma a 7. században vette át, s a 8. századtól kezdve Assumptio beatae Mariae-nak, azaz „a Boldogságos Szűz mennybevétele”-nek nevezték. XII. Piusz pápa 1950. november 1-jén hirdette ki hittételként, hogy a „Boldogságos Szűz Mária földi életpályája befejezése után testével és lelkével együtt felvétetett a mennyei dicsőségbe”.

Szent István király olyan fontosnak tartotta Mária égi születésnapját, hogy ezen a napon ajánlotta Magyarországot Szűz Mária oltalmába. Ezért nevezzük őt Magyarországi égi pártfogójának, vagyis Patrona Hungariae-nak. Szent István 1038-ban Nagyboldogasszony napján hunyt el.

Nagyboldogasszony hazánkban olyan kötelező ünnep – a katolikusoknak az Egyház szentmisén való részvételt ír elő –, mely nem szükségszerűen esik vasárnapra.

„Néhány egyházatya leírása szerint maga Jézus jön el, hogy elvigye anyját

a halál pillanatában, hogy bevezesse a mennyei dicsőségbe. Ezáltal Mária halálát úgy mutatják be, mint egy szeretetből fakadó eseményt, amely elvezette arra, hogy utolérje az ő isteni Fiát, s így osztozzon az ő halhatatlan életében. Földi létének végén – Pálhoz hasonlóan és nála erősebben – az a vágy tölthette el Máriát, hogy a testtől megváljon, s így örökre Krisztussal lehessen (vö. Fil 1,23).”

Részlet II. János Pál pápa egyik katekéziséből

Nagyboldogasszony ünnepét ülve egyszer a Napbaöltözött Asszony nagy jeléről Gellért beszélt István és udvara előtt: „Gellért tanácsának intéséből ak-

koron kele föl, hogy az Szűz Máriát ez Magyarországnak Bódogasszonynak, avagy ez világnak Nagyasszonyának hívnák. Szent István királ es ez szegény országot Bódogasszony országának nevezé.” (Érdey-kódex).

Istenünk, te a mai napon túlárado dicsőséggel megkoronáztad a Boldogságos Szűz Máriát, akit alázatosságáért tekintetre méltattál és abban a kegyelemben részesítettél, hogy egyszülött Fiad test szerint tőle szülessék. Közbenjárására add, hogy megváltásunk szent titka által elnyerjük az üdvösséget és részesüljünk dicsőségedből. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

*Forrás: MKPK Sajtószolgálat
Magyar Kurír*

Oh áldott Szűz! Oh Magyarországnak kegyes Asszonya! Tekints a mi sok fogyatkozásunkra: szánd meg a mi romlásunkat. Csaknem megholt, akit te szeretted; csaknem elfogyott a te országod, nemes Asszonyunk. Azért állj elő a te szent Fiadnál. Mondd azt néki: Fiam, az én országomban megfogyatkozott az igaz hit; nincs igazság; nincs isteni félelem; nincs ájtatosság benne. Vízze vált az ő bora; nagyrészből tévelygésre fordult igaz vallása; elpusztult szentegyháza; megromlott ereje; pogány rabságára adatott szabadsága. Elhiggyed, édes hazám, Magyarország, ha a Boldogasszony tanácsát követed, és magadat megeszmeled, abban eljár, amit az ő szent Fia parancsol, foganatja leszen a Szűz könnyöregésének.

(Pázmány Péter: Fohászok a hazáért)

Egy óra szentségimádás világszerte a testi-lelki éhezőkért

A Regina Mundi Egyházközség tagjai is csatlakoztak a világméretű szentségimádáshoz, összesen 680 helyszín egyikeként a Regina Mundi-templomban június 22-én, Úrnapja előtti szombaton. Ilyen módon is készültünk a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, együtt élhettük át Is-

ten megújító szeretetét. Stadler László Dezső atya vezette a szentségimádást. Egyórányi imádással igyekeztünk mi is csökkenteni a lelki éhezést.

„Amikor Jézus Krisztus feltámadása után búcsúzott tanítványaitól, elküldte őket az egész világra, hogy hirdessék az örömhírt. Megígérte, hogy velük lesz

„mindennap, a világ végezetéig”. Velünk van tanításában, kegyelmében, szentségeiben, de különösen velünk van az Eucharisztia ünneplésében és az Oltáriszentségben, melyet szentmisén kívül is imádattal veszünk körül.” (Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek)

Benjámín László: Emléknél többek

Mind többet gondolok hajdani mes-
tereimre,
az elcsöndesedett férfiakra, kik ifjúsá-
gom fölő magasodnak
megviselten és méltóságosan, akár a
százados fák.
Nem hősök, nem vértanúk, nem ve-
zérek,
egyszerű lelkek voltak, a szegénység
uniformisát viselőik,
mesterségek fogásainak, anyagok ter-
mészetének ismerői,
dolgoztak, amíg éltek és meghaltak ész-
revétlenül,
alakjukat kövek, nevüket énekek nem
őrzik.
Nem kell behunynom a szemem látá-
sukért,
legendák és nosztalgiák homályából
kiválnak.
Szavaimban, gesztusaimban néha föl-
ismerem őket.

Ültem velük a bőkezű szegénység asz-
talánál,
főlem hajolva igazgatták szerszámokkal
ismerkedő kezem,
oltalmukban s oldalukon útban a fel-
nöttség felé
kinyílt előttem életük, ahogy ajtajuk
is kinyílt.
Szerettem őket jellemükért, egyenes,
pontos szavaikért;
ügyességüket a munkában, állhatatos-
ságukat a harcban
született ellenségeik is tisztelni kény-
szerültek.
A sivatagos külvárosban, a barátságta-
lan üzemekben,
a háború gyalázatában, lét és nemlét
határvidékein
az emberség bennük testesült meg, na-
ponta megküzdöttek érte,
s kivették részüket a fájdalomtól és az
örömből.

Nem ismerték a hűtlenséget, az önfel-
adást, a tanácstalan
hányódást kocsmasztalok és festett
csillagok között,
sem a magány kibírhatatlan szegyenét.
Vallották megvertségükben is, vallották
egész életükkel:
mindig talál tennivalót s a dologra tár-
sat az igaz ember.
Figyelmes tekintetük követ a halál ár-
kain túlról is,
szemükkel nézem dolgaimat, velük mé-
rem magam
s velük a változó világot. Emléknél töb-
bek ők.
Egyre sűrűbben gondolok rájuk, s újra
meg újra fölismerem őket
az énekekből kifejejtett országban, igaz
emberekben,
akik a végső kérdésekre egész életük-
kel felelnek.

Hit, tudás és emberség

Évzáró szentmise a Szilágyiban

Stadler László Dezső atya, a Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola lelki igazgatója, köszöntötte a résztvevőket a tanévzáró szentmisén, majd átadta a szót Mail József apát-kanonoknak, a szentmise főcelebránsának.

Mail József atya ismertette szentbeszédében a különböző típusú egyházi iskolákat. Vannak olyanok, amelyek meghatározott felekezethez tartoznak, pl. a katolikus, evangélikus vagy zsidó iskolák, vannak keresztény oktatási intézmények, és egyházi iskolák, amelyekbe többnyire kereső fiatalok járnak, akik még nem találták meg helyüket a hitben.

Életünket Isten irányítja. : Még alapot sem nyertek tagjaim, és szemed már látott engem.

A természet erőihez képest kicsiny az ember tudása. A természeti katasztrófák ellen nem mindig tudunk védekezni. Bízunk kell a Gondviselésben, abban, hogy Isten nem hagy minket magunkra. A keresztény iskolák tanulóinak tudatában kell lenni ennek, és mindennap hálát kell adni Isten gondviselő szeretetéért és irgalmáért.

Fontos a közösség. Nevelni csak kö-

zösségben lehet, hogy továbbadjuk a hitet, a nyelvet, a kulturális örökséget. Nem az egyház szorul védelemre, hanem a gyermekek, akiket zavaros forráshoz kényszerítenek. Manapság divatosak a technikai eszközök, ezeken keresztül kommunikálunk egymással, ezért a személyes kapcsolat könnyen elsorvadhat az emberek között. Arra törekszünk,

hogy az egyház élő közösség legyen, amelyen keresztül továbbadhatjuk a hitet és az élet tiszteletét.

Hit, tudás és emberség – ez a jelszavunk. Köszönettel taroznak a tanulók az iskola fenntartójának, aki biztosítja a tanulás feltételeit, természetesen a tanároknak, tanítóknak is, akik átadják a tudásukat a rájuk bízottaknak. Köszönet illeti a szülőket, akiknek az életet köszönhetik a gyerekek, és akik biztosítják az életfeltételeket, de a diáktársakat is, akikkel közösségben élnek, és segítenek egymás személyiségének fejlődésében. Meg kell köszönni a hitoktatók és az iskola, valamint a templom dolgozóinak munkáját is, akik mindannyian hozzájárulnak a tanulás és a hitgyakorlás körülményeinek biztosításához.

Végül József atya Szent Ferencnek és a farkasnak a történetével illusztrálta, hogy a jó embert fel lehet ismerni az illatáról. Azt kívánta, hogy a jelen lévők is ilyen vonzóak legyenek lelki értelemben.

A szentmise végén Isó Zoltán evangélikus és Niederhoffer Zoltán református lelkész is szellemi útravalóval látta el a tanulókat és nevelőiket a nyári szünetre.

Demény Anna

Allora biciklis zarándoklat 2019.

A Kapcsolat Szerviz Közhasznú Egyesület hagyományos biciklis zarándoklata az idei évben is megrendezésre került. Úti célunk ezúttal a Dunakanyar volt. A csapat 2019. június 15-én, reggel várakozásteljesen indult a veszprémi vasútállomásról. Az utat Budapestig vonattal tettük meg, majd ismét biciklivel egészen Nagymarosig a szálláshelyünkig tekerünk a fullasztó hőségben és szúnyogfelhőben. Érkezés után a helyi Szent Kereszt-templomban egy megindító szentmisén vettünk részt. Vacsoraként a hagyományos, Reni néni-féle bolognai spagettit fogyasztottuk el. A fárasztó nap után még a szúnyogok sem zavarhatták mély álmunkat.

Másnap a korai misén erőért imádkoztunk, majd reggeli után, biciklijünket hátrahagyva vágtunk neki a nagymarosi kilátó, a visegrádi Kálvária és vár megmászásának. A nemrég felújított, 1939-ben épült Julianus-kilátóból

páratlan kilátást élvezhettünk a Dunakanyarra, a környező hegyekre, a visegrádi fellegvára. A kálváriához vezető stációkat Szakál Ernő szobrászművész készítette 1961-ben, és meglepődünk, hogy a meredek utat, amelyen meg le-

het közelíteni, és amelyen folytatásaként a Fellegvárhoz lehet érni könnyű sétaútnak titulálták a helyiek. Komp-pal utaztunk a Duna egyik oldalán lévő hegytől a másikig, és mivel elértük időben a járművet, jutalmul még fagyit is ettünk a parton. A 17 km-es túra a nyári melegben mindenkit jócskán kifárasztott, de a vacsora utáni röplabdázás a közösségi ház udvarán még belefért lefekvés előtt. Attila bácsi megjegyezte, hogy lám mégis a biciklis zarándoklat csendje az igazi, mert bizony végig fecségtük és nevetgeltük ezt a napot.

Harmadnap ismét biciklire pattantunk, és ezúttal az esztergomi bazilikát céloztuk meg. A macskakövezett, meredek utcán felhajtottuk kerékpárjainkat az épületig. A hatalmas bazilikát kívülről megcsodáltuk, a főoltár előtt elénekeltük himnuszunkat a Boldogasszony Anyánk c. éneket, elcsendesedve letettük gondolatainkat a Szent István vértanú-kápolnában, majd a hosszú csigalépcsőkön eljutottunk először a Panoráma-teraszra, majd a kupoláig, ahonnan fantasztikus kilátás nyílik a Dunakanyarra. Az ezt követő ebéd után visszatértünk nagymarosi szállásunkra, és a helyi esti misén vettünk részt. A bőséges vacsora után, takarodó és hálaadás előtt még egy röplabda-bajnokság és rögtönzött néptáncbemutató is lezajlott. A csapat tagjai fáradtan, de békésen aludtak el.

A zarándoklat utolsó napját egy kiadós reggelivel és lelki feltöltődéssel kezdtük, majd szálláshelyünkől búcsút véve útnak indultunk hazafelé. Visszaérkezésünk napja is eseménydúsán telt: hátizsákot mentettünk a kompról, labdáért szaladtunk a Duna zajló vizébe, lefújódott kerekeket javítottunk, bejártuk Szentendrét, horvát fagyit ettünk és megmaradt gyümölcsöket osztogattunk a turistáknak. A fennmaradt kis időt a Margit-szigeten, a Japánkert meglátogatásával töltöttük. Ezek után a budapesti vasútállomáson felszálltunk a Veszprémbe tartó járatra, és a hátralévő utat vonattal – a jövő évi zarándoklat tervezgetésével – tettük meg. Az állomáson búcsúképpen mindenki megkapta az idei évi zarándoklatáról az oklevelet, vezetőink (Sulyok Attila – „közlekedési miniszter”, Gulyás Ibolya – „pénzügyminiszter” és a vonatfelelős Vangelista Renáta) a hálaajándékokat, valamint Sulyok Veronikának, aki idén a konyhában a fősegéd volt, majd felcsendült himnuszunk, melyet az elválás miatt összeszorult torokkal énekeltünk el. Az idei együttlét ismét csodálatos élményekkel gazdagított minket, az eltöltött idő szuperül telt. A jövő évi zarándoklatot a jó közösség, finom ételek, reggeli és esti imák, valamint a fantasztikus programok miatt mindenki izgatottan várja.

Léner Emma Lujza és Rebeka Réka

Éljünk hitünk szerint!

Bérmálás 2019.

Mail József apát-kanonok 52 fiatalnak szolgáltatta ki a bérmálás szentségét, és nyilvánította őket felnőtt kereszténnyé templomunkban pünkösdhétfőn. A hagyományoknak megfelelően, ismét együtt járultak a bérmálás szentségéhez a Szent László és a Regina Mundi Plébániához tartozó fiatalok június 10-én. Szijártó László atya, Medveczky Miklós és Stadler László Dezső plébános koncelebrált.

József atya a szentmise elején köszöntötte a bérmákozásra felkészült fiatalokat, lelkészeiket, tanáraikat, és hozzátartozóikat. Elmondta, hogy mindig szívesen érkezik templomunkba, hiszen ezer szállal kötődik ide. Őt magát is itt részesítették a beavató szentségekbe, itt hallotta meg hivatását, sőt itt szentelték diakónussá és az első miséjét is ezen, a számára kedves helyen tartotta.

Szentbeszédében először is összehasonlította a bérmálkozási szokásokat világszerte. Leszögezte, hogy a Szentlélek számára nem létezik akadály, minden helyen és minden korban működik. Isten szereti az embert, a világban előforduló bajokat az emberek okozzák. „Isten annyira szerette a világot, hogy egyszerűen fiát adta érte, hogy aki hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) A Szentlelket nem lehet emberi alakhoz kötni, mint ahogy az Atyát és a Fiút ábrázolják a művészetben. A Szentlelket hatásaiban érzékeljük. A lángnyelv, amellyel a Szentlelket ábrázolják, a szeretet és a tisztulás jele.

A Szentlélek azt akarja, hogy érezzük meg Isten szeretetét és, hogy életünknek van célja.

A bérmálás szentségében részesülve, valljuk meg hitünket, és éljünk hitünk szerint! – szólította fel a fiatalokat József atya.

A szentbeszéd után a bérmálkozók megújították keresztelési fogadalmukat, majd bérmaszüleik kíséretében a bérmálás szentségében részesültek.

Demény Anna

Hogyan pihenünk? – Lehetőség életünk rendezésére, elmélyítésére

Beran Ferenc morálteológus, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hit-tudományi Kara docensének gondolatai a nyár, a pihenés adta lehetőségekről.

Nyár van. A nyaralás a családi kapcsolatok elmélyülését és a régi barátokkal való találkozás lehetőségét is magában rejt. A fásasztó és sokáig tartó munka miatt egymástól lelkiileg eltávolodott vagy elsodródott emberek újra együtt lehetnek, a közös gyökerekhez visszatérve megújíthatják kapcsolatukat. Lehetőség adódik ilyenkor arra, hogy az elmaradt beszélgetéseket pótolják, közös dolgokat rendezzék, de arra is, hogy az újabb találkozásból indítatásokat kapjanak, amelyek gazdagítják őket, és színesebbé teszik az életüket, munkájukat. Ezzel is magyarázható, hogy a nyaralást követően úgy érezzük, frissebbek vagyunk.

A nyár persze a pihenésre is lehetőséget kínál. Sőt, a mai rohanó világban talán a nyár egyik legértékesebb ajándéka is lehet, ha ezt elfogadjuk. Hogyan pihenünk keresztény módon? – kérdezhetjük. Valószínű, hogy a spirituális könyvek keveset foglalkoznak e témával, pedig a lelki pihenés az életünk fontos része. Tapasztalatunk is van róla. Ez alapján mondhatjuk: a pihenés nem jelent semmittevést. Az ember gondolatait nem lehet leállítani, de még lassítani sem. A lélek a folytonos terhektől megszabadulva szárnyalni szeretne. Meg akar érteni olyan dolgokat, amelyeknek átgondolására a mindennapok fásasztó terhét hordozva nincs módunk. Az élet bozótharcából felemelkedve látni akarja, jó-e az irány, amely felé törekszik, nem kell-e azon módosítani.

A pihenésünket segítheti életünk eseményeinek elrendezése, elmélyítése. Ilyenkor – főleg idősebb korban – elővehetjük fontosabb tárgyainkat, ajándékba kapott könyveinket, utazásaink során vásárolt emléktárgyainkat, fényképeinket, és gondolatban összefűzhetjük őket. Feltehetjük magunknak a kérdést: Hogyan épültek be az életünkbe? Miként hordozzuk ezeket úgy, hogy talán nem is gondolunk rájuk, mégis hatással vannak a mindennapjainkra? Váratlanul megszó-

lálnak bennünk, szinte látjuk őket, s úgy érezzük, mintha újraélnénk az általuk felidézett emlékeket. Ez a gondolatfűzés, bár előfeszítést kíván a képzelőerőnkől, mégis pihentető. Újra harmóniában láthatjuk múltunkat a jelenünkkel, és így magunk elé tudjuk képzelni a jövőnket is. A dolgok folyamatszerű szemlélése a helyükre rakja életünk addig kevésbé értékelt részleteit, esetleges sikertelenségeit. A feldolgozott kudarc mélyebb újragondolása is a megnyugvásukat segítheti. Az elismerés pedig újabb célok kitűzésére sarkallhat.

Személyes történetünk eseményeit folyamatban látva felismerhetjük, hogy a mi életünk is az egyetemes Egyház életének része, így az üdvösségtörténethez tartozik. E történet egyes elemeire mint kockakövekre visszaléphetünk, és azokon újra elindulva vagy végigfutva lendületet kaphatunk az előttünk álló feladatok teljesítéséhez. Megfáradt lélekkel, a múlt eseményeinek biztos alapja nélkül az ember nem mer új vállalkozásokba kezdeni. Jó példát vehetünk az Ószövetség prófétáiról, akik egy-egy nehéz helyzetben – például a fogságok után – újragondolták történetüket, felolvasták a törvényt, és az Úr segítségét átérezve láttak neki a megújulásnak. Szentjeink is tudtak olvasni a történelemből, felismerték, hogy az Egyháznak megújulásra van szüksége. Ezzel magyarázható, hogy az egyházszakadások után a lelki élet újra virágozni kezdett.

Végül szót kell ejtenünk az imádság fontosságáról, amely az imént említett pihenés, újragondolás és megújulás egyik legfontosabb feltétele, forrása. Az evangéliumok tanúsága szerint egy-egy nehéz nap után Jézus is visszavonult imádkozni. Ezt tette a fátárságos kafarnaumi nap után is, amikor „mindenki őt kereste” (vö. Mk 1,38). Reggel aztán folytatta útját. Egy feltehetően fásasztó nap után, az esti imádság vagy pihenés idején felkereste Jézust Nikodémus, hogy a lelki megújulásról kérdezze. Jézussal való beszélgetése imádságnak is értelmezhető, amelyből a farizeus megtudhatja, hogy a Szentlelket nem lehet látni, de a kegyelem által

újjaszületett ember érzékeli (vö. Jn 3,8). E szentírási helyek azt mutatják, hogy a lélek nyugalmát az imádság adja meg az ember számára. Ez szükséges ahhoz, hogy másnap folytatni tudja a munkáját, és lélekben megújulhasson.

Nyár van, most alkalmunk nyílik a pihenésre is. Múltunk és jelenünk újragondolásával rendezzük az életünket, emberi kapcsolataikat, hogy aztán megújult erővel folytathassuk a munkánkat.

Magyar Kurír

Mészely József: **Várom már a vakációt**

Várom már a vakációt,
Hogy úsztassak papírhajót,
Eregessek sárkányokat,
Szél útján csavargókat.

Másszak fára, dombra, hegyre,
Utazhassak a tengerre:
Fogjak rákot s fürge halat,
Hús árnyékú füzek alatt.

Víg csapatban focizhassak,
S lepkék után rohangáljak,
A tisztáson vagy a réten
Lebarnulva, jókedvűen.

Késő estig csatangoljak,
Bogarásszak, madarásszak
Nem gondolva évkezdésre,
Csengőszavú szeptemberre.

Kövecses Anna: **Július**

Lenge szellő simítja a kertet,
Cinegepár dalol galagonyán,
Az akáclevél bájosan rezzen,
Mikor reá ragyog a napsugár.

Július csillog leander szirmon,
Nyáridillbe nyílik a hársvirág.
Napfény tentikézik a pázsiton,
És elszunnyad rajta az illatár.

Muskátli színbe ébred az este,
Katica pihen mályvának ölné,
Alkonyra pilled a nappal teste,
És jázminzamatot sodor a szél.

Szent István király, Magyarország fővédőszentje

Augusztus 20. államalapító Szent István ünnepe, nemzeti ünnep, a Magyar Köztársaság hivatalos állami ünnepe, egyben az új kenyér ünnepe is.

Augusztus 20. az egyik legrégebb magyar ünnepnap: Szent István király napja, a keresztény magyar államalapítás, a magyar állam ezeréves folytonosságának emléknapja. Uralkodása idején I. István még augusztus 15-ét, Nagyboldogasszony napját avatta ünneppé, ekkorra hívta össze Fehérvárra a királyi tanácsot és tartott törvényt napot. Élete végén a beteg király ezen a napon ajánlotta fel az országot Szűz Máriának, és 1038-ban ő maga is azon a napon halt meg. Az ünnep dátumát Szent László király tette át augusztus 20-ára, mert 1083-ban VII. Gergely pápa hozzájárulásával ezen a napon emeltették oltárra I. István relikviáit a székesfehérvári bazilikában, ami a szentté avatásával volt egyenértékű.

I. (Nagy) Lajos uralkodásától (1342-1382) kezdve egyházi ünnepként élt tovább e nap. István kultusza Európaszerte elterjedt ugyan, de a királyt az egyetemes egyház nevében csak 1686-ban nyilvánította szentté XI. Ince pápa. A szentatya akkor elrendelte, hogy Budavárának a töröktől való visszafoglalása évfordulóján az egész katolikus világ évente emlékezzen meg Szent István ünnepéről, amelyet az egyetemes egyház augusztus 16-án tart.

1771-ben XIV. Benedek pápa csökkentette az egyházi ünnepek számát, és a Szent István-nap kimaradt az ünnepek sorából. Mária Terézia (1740-1780) ugyanakkor ismét elrendelte a Szent István-nap megtartását, sőt nemzeti ünnepként a naptárakba is felvettette. 1771-ben ő hozatta Bécsbe, majd Budára István kézfejeréklyéjét, a Szent Jobbot, amelyet onnantól kezdve körmenetben vittek végig a városban augusztus 20-án.

A legenda szerint István ereklyéjét 1083-as szentté emelésekor találták meg épen a koporsójában, és már az 1222-es Aranybulla is törvénybe iktatta

a tiszteletét. Valószínűleg a tatárjárás vagy a török idők alatt veszett el, később (1590 körül) a raguzai (dubrovnikai) dominikánus kolostorban találtak rá, ahová talán még IV. Béla vitette a tatárok előli menekülése során. (A Szent Jobbot – amelynek ezüst ereklyetartóját 1862-ben készítették – ma Budapesten, a Szent István-bazilikában őrzik.)

Az 1848-as szabadságharc leverése után hosszú ideig nem tarthatták meg az augusztus 20-ai nemzeti ünnepet, hiszen Szent István a független magyar állam szimbóluma volt. Először 1860-ban lehetett ismét megünnepelni ezt a napot, ami valóságos nemzeti tüntetéssé vált. Az 1867-es kiegyezés után az ünnep visszanyerte régi fényét, 1891-ben Ferenc József az ipari munkások számára is munkaszüneti nappá nyilvánította augusztus 20-át, 1895-ben pedig a belügyminiszter elrendelte a középületek fellobogozását címeres zászlóval.

A két világháború között az ünneplés kiegészült a Szent István-i (Trianon előtti) Magyarország visszaállítására való folyamatos emlékeztetéssel. Augusztus 20. 1945-ig nemzeti ünnep volt, ezután ezt eltörölték, de egyházi ünnepként még 1947-ig nyilvánosan ünnepelheték. István ereklyéjét a Szent Koronával együtt a második világháború végén a nyilasok Nyugatra szállították. A Szent Jobbot 1945. augusztus 18-án hozták vissza Ausztriából Budapestre, és 1947-ig még szereplője volt a Szent István-napi ünnepnek. (A Szent Korona csak 1978-ban került haza az Egyesült Államokból.)

A kommunista rendszer az ünnep vallási és nemzeti tartalmát nem vállalta, de teljes megszüntetését vagy jelentéktelenné süllyesztését sem látta célszerűnek, inkább tartalmilag változtatott rajta. Először az új kenyér ünnepének nevezték el augusztus 20-át, majd az új alkotmány hatályba lépését mint új – szocialista – államalapítást, 1949. augusztus 20-ára időzítették. 1949 és 1989 között augusztus 20-át az alkotmány napjaként ünnepelték, 1950-ben

pedig az Elnöki Tanács törvényerejű rendelete a Magyar Népköztársaság ünnepévé is nyilvánította.

A rendszerváltozással felelevenedtek a régi tradíciók, és 1989 óta ennek megfelelően rendezik meg a Szent Jobbkörmenetet. Szent István ünnepének igazi rehabilitációja 1991-ben történt meg: az 1990-es első szabad választások nyomán létrejött Országgyűlés 1991. március 5-én a nemzeti ünnepek – március 15., augusztus 20., október 23. – közül Szent István napját nyilvánította a Magyar Köztársaság hivatalos állami ünnepévé.

Szent István király imája

A mélységből kiáltok Hozzád, hallgass meg Uram!

Taníts meg, hogy kell könnyezni a meg nem érdemelt örömben, s hogyan kell örülni a megérdemelt könnyben.

Adj erőt, hogy kevélységem csillogását elhomályosítsam, s az alázatosság színtelenségét okosan csillogtassam.

Taníts meg, hogyan kell a gyengékhez lehajolni,

s hogyan kell féktelen erővel egyenesen állni.

Adj erőt, hogy fölényesen legyőzzem a testet,

s alázatosan megadjam magam a léleknek.

Taníts szelíd szóra, ha bántások érnek, s hideg mosolyra, ha jogtalan dicsérnek.

Adj erőt napközben, hogy el ne fáradjak, s fáradtságot este, hogy rögtön elaludjak.

Taníts meg lendülni, ha Rád találtam, s hirtelen megállni, ha utat hibáztam.

Ne add meg mindig, amit nagyon kérek. Taníts bátor lenni, mikor nagyon félek.

Engedd a világot megvetve szeretni, csak magadat ne hagyd soha elfeledni.

Ez a kívánságom, ez maradjon végleg, de ha másként szólnék,

nagyon szépen kérek, ne neheztelj reám, ne fordítsd el orcád,

hiszen a mélységből kiáltok fel Hozzád! Amen!

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai júliusra:

Egyetemes: Az igazságszolgáltatás feddhetetlenségéért: Imádkozunk, hogy az igazságszolgáltatás területén dolgozók becsületesen végezzék munkájukat, és így ne a világot átszövő igazságtalanságé legyen az utolsó szó.

Az imaapostolság szándékai augusztusra:

Evangelizációs: A családokért: Imádkozunk, hogy a családok imádságuk és szeretetteljes életük révén mindjobban az „igazi emberi növekedés iskoláivá” váljanak.

Július 7. **évközi 14.** vasárnap.

Július 11-én Nursiai **Szent Benedek** apátnak, Európa fővédősztjének az ünnepe.

Július 16-án **Kármelhegyi Boldogasszony** emléknapija.

Július 14. **évközi 15.** vasárnap.

Július 18-án **Szent Hedvig** királynő emléknapija.

Július 22-én **Szent Mária Magdolna** ünnepe van.

Július 23-án **Szent Brigitta** szerzetesnőnek, Európa társvédősztjének az ünnepe.

Július 24-én **Árpád-házi Szent Kinga** szűz, szerzetesnő emléknapija.

Július 25-én **Szent Jakab** apostol ünnepe.

Július 26-án **Szent Anna**, a főegyházmegye fővédősztjének ünnepe.

Július 31-én **Loyolai Szent Ignác** áldozópapnak, a jezsuita rend megalapítójának emléknapija.

Augusztus 4-én **Vianney Szent János** áldozópapnak, a plébánosok védősztjének emléknapija.

Augusztus 6-án **Urunk színeváltásának** az ünnepe.

Augusztus 9-én a keresztről nevezett **Szent Terézia Benedikta** (Edit Stein) szűz és vértanú, Európa társvédősztjének az ünnepe.

Augusztus 10-én **Szent Lőrinc diakónus és vértanú** ünnepe.

Augusztus 11-én **Szent Klára szűz** emléknapija.

Augusztus 15-én Szűz Mária mennybevitelének az ünnepe (**Nagyboldogasszony**). **Kötelező ünnep! Reggel 7-kor és este 6 órakor** tartunk szentmisét.

Augusztus 20-án **Szent István királynak**, Magyarország fővédősztjének az ünnepe. **Délelőtt 9 és 11 órakor** tartunk szentmisét. Este nem lesz szentmise. Mindkét szentmisén megáldjuk az új kenyeret.

Augusztus 24-én **Szent Bertalan** apostol ünnepe.

Augusztus 25-én **Kalazanci Szent József áldozópap** emléknapija.

Augusztus 27-én **Szent Mónika** emléknapija.

Augusztus 28-án **Szent Ágoston** püspök és egyháztanító emléknapija.

Augusztus 29-én **Keresztelő Szent János vértanúsága**.

Szeptember 1-je **évközi 22.** vasárnap.

A Regina Krónika következő száma szeptember 1-jén jelenik meg.

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászülettek: *Csetényi Banka* május 26-án, *Happ Máté Pál, Schilt Máté Péter* május 26-án, *Tenk Barnabás* június 2-án, *Varga Lujza Laura* június 23-án.

...mert szentségi házasságot kötöttek: *Farkas Balázs és Hegedűs Gabriella* június 14-én.

...mert az örök hazába költöztek: *Énekes Károlyné* sz.: *Csomay Ildikó* (54 éves) május 27-én, *Csomai Ferencné* sz.: *Perger Rozália* (95 éves) június 4-én, *Andrási Zoltánné* sz.: *Sztolár Edith Erika* (83 éves) június 11-én, *Salánki Jánosné* sz.: *Poór Ilona* (83 éves) június 13-án, *Ujj Józsefné* sz.: *Arnhoffer Terézia* (91 éves) június 13-án, *Solymosi Ferenc* (72 éves) június 22-én.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Tel.: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna, Kreschka Miklós

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzárta: minden hónap 20-án

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
júl. 14.	MTörv 30,10-14	Kol 1,15-20	Lk 10,25-37
júl. 21.	Ter 18,1-10a	Kol 1,24-28	Lk 10,38-42
júl. 28.	Ter 18,20-32	Kol 2,12-14	Lk 11,1-13
aug. 4.	Préd 1,2; 2,21-23	Kol 3,1-5.9-11	Lk 12,13-21
aug. 11.	Bölcs 18,6-9	Zsid 11,1-2.8-19	Lk 12,32-48
aug. 15.	Jel 11,19a; 12,1-6a.10	IKor 15,20-26	Lk 1,39-56
aug. 18.	Jer 38,4-6.8-10	Zsid 12,1-4	Lk 12,49-53
aug. 20.	Péld 4,10-15.18-27	Ef 4,17-24	Mt 7, 24-29
aug. 25.	Iz 66,18-21	Zsid 12,5-7.11-13	Lk 13,22-30
sept. 1.	Sir 3,17-18.20.28-29	Zsid 12,18-19.22-24a	Lk 14,1.7-14